

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 10 września 2026 r.
znak sprawy: RRE.wpz.058.19.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 19294 w sprawie kryzysu polskiej hodowli trzody chlewnej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 19294 złożoną przez posłów Annę Gembicką i Jarosława Sachajko w sprawie kryzysu polskiej hodowli trzody chlewnej, gwałtownego ograniczania krajowej hodowli, utraty opłacalności produkcji, rosnącego uzależnienia od importu wieprzowiny i żywych świń oraz ryzyka powtórzenia zapaści sektora z lat 2007-2015, informuję co następuje.

Pyt. 1. Ile świń oraz ile aktywnych stad trzody chlewnej znajdowało się w Polsce na koniec każdego kwartału od początku 2023 r. do końca drugiego kwartału 2026 r., z podziałem na województwa i grupy wielkości gospodarstw?

Dane dotyczące liczby świń i stad, w których utrzymywane były świny z podziałem na grupy w zależności od wielkości stada zostały przedstawione w załączniku 1.

Pyt. 2. Czy Ministerstwo potwierdza, że w pierwszym kwartale 2026 r. liczba świń spadła o ponad 261 tys. sztuk, a zlikwidowano około 1507 stad? Jeżeli wartości są inne, proszę podać aktualne dane i metodologię ich obliczenia.

Dane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa potwierdzają koncentrację produkcji świń – spada liczba stad utrzymujących świny, ale pogłowie utrzymuje się na stałym poziomie. Obserwowany spadek pogłowia świń w I kwartale 2026 został zrekompensowany wzrostem pogłowia w II kwartale 2026.

Pyt. 3. Ile gospodarstw całkowicie zrezygnowało z utrzymywania świń od 1 stycznia 2024 r. do dnia udzielenia odpowiedzi oraz ile z nich posiadało do 50, 51–200, 201–1000 i powyżej 1000 świń?

Dane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dotyczące siedzib stad zwierząt wskazują, że mimo rezygnacji z produkcji świń z uwagi na koncentrację produkcji pogłowie świń nie maleje. Od 01.01.2024 r. z produkcji świń zrezygnowało 8 366 siedzib stad, w których na dzień 01.01.2024 r. przebywało 578 482 sztuk zwierząt. W tym samym okresie hodowlę świń rozpoczęło 3 517 siedzib stad, w których na koniec II kwartału 2026 r. przebywało 1 194 409 sztuk świń, czyli dwukrotnie więcej świń niż na początku 2024 roku. Szczegółowe dane z podziałem na grupy w zależności od wielkości stad przedstawiono poniżej w tabelach.

Tab. 1 Zaprzestanie utrzymywania świń od 01.01.2024 r.

przedział pogłowia	liczba stad	liczba świń na 01.01.2024
do 50 sztuk	7 442	78 287
51-200 sztuk	556	51 122
201-1000 sztuk	261	115 151
pow. 1000 sztuk	107	333 922
razem	8 366	578 482

Tab. 2 Rozpoczęcie utrzymywania świń od 01.01.2024 r.

przedział pogłowia	liczba stad	liczba świń na 30.06.2026
do 50 sztuk	1 965	24 897
51-200 sztuk	508	55 535
201-1000 sztuk	727	354 389
pow. 1000 sztuk	317	759 588
razem	3 517	1 194 409

Pyt. 4. Ile wynosiło w latach 2024–2026 pogłowie loch, loch prośnych, prosiąt, warchlaków i tuczników oraz ile gospodarstw prowadziło pełny cykl zamknięty?

Dane dotyczące pogłowia świń w podziale na poszczególne grupy produkcyjne w poszczególnych latach dostępne są na stronie Głównego Urzędu Statystycznego:

<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rolnictwo-lesnictwo/produkcja-zwierzecz-zwierzeta-gospodarskie/poglowie-swin-wedlug-stanu-w-grudniu-2025-r-,7,18.html>

Zgodnie z danymi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa liczba gospodarstw zgłaszających urodzenia prosiąt oraz łączna liczba urodzonych prosiąt przedstawia się jak poniżej:

Tab. 3 Urodzenia świń w latach 2024-2026 (w 2026 r. do 01.09.2026 r.)

rok urodzenia	liczba stad	liczba urodzonych świń
2024	37 872	14 556 627
2025	34 195	14 811 345
2026	27 823	9 744 740

5. Ile żywych świń, w tym prosiąt i warchlaków, sprowadzono do Polski w latach 2024–2025 oraz od początku 2026 r., z podziałem na państwa pochodzenia, liczbę zwierząt i wartość importu?

6. Ile mięsa wieprzowego sprowadzono i wyeksportowano w latach 2024–2025 oraz od początku 2026 r., z podaniem salda ilościowego i wartościowego, a także jaki był w każdym roku poziom samowystarczalności Polski?

Szczegółowe dane dotyczące wielkości importu i eksportu świń żywych i mięsa wieprzowego oraz krajów pochodzenia i przeznaczenia w latach 2024 -2025 oraz w 2026 r. dostępne są w Biuletynie – „Rynek wieprzowiny” opracowywanym przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w ramach Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej. Biuletyny są na stronie:

<https://zsrir.minrol.gov.pl/reports/14/files>

7. Czy Ministerstwo uznaje zależność rynku od importu blisko 9 mln żywych świń rocznie oraz ujemnego salda handlu wieprzowiną za zagrożenie dla bezpieczeństwa i suwerenności żywnościowej? Jeżeli nie, proszę o szczegółowe uzasadnienie.

Polska jest importerem netto wieprzowiny i świń żywych. Silne uzależnienie rynku od importu świń do tuczu jest jednym z czynników, które należy oceniać jako ryzyko produkcyjne wpływające również na bezpieczeństwo żywnościowe, w przypadku zachwiania handlu czy zmiany profilu specjalizacji sektora na rynku skąd pochodzą warchlaki do tuczu.

Pyt. 8. Jaki był pełny koszt wyprodukowania 1 kg żywca wieprzowego oraz średnia cena skupu w poszczególnych miesiącach od stycznia 2023 r. do czerwca 2026 r. i w ilu miesiącach cena skupu nie pokrywała kosztów?

Ceny skupu żywca wieprzowego w poszczególnych miesiącach od stycznia 2023 r. dostępne są w Biuletynie – „Rynek wieprzowiny” opracowywanym przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w ramach Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej. Biuletyny na stronie:
<https://zsrir.minrol.gov.pl/reports/14/files>

W ramach Systemu nie prowadzona jest statystyka dotycząca kosztu produkcji poszczególnych produktów rolnych. W tym zakresie Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi korzysta z opracowań i analiz wykonywanych przez Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej - PIB. Zgodnie z najnowszą analizą Instytutu, wg stanu na czerwiec 2026 r., koszty ogółem produkcji żywca wieprzowego wyniosły w I półroczu 2026 r. średnio 833 zł w przeliczeniu na 100 kg żywca brutto.

Pyt. 9. Jaką część ceny detalicznej podstawowych elementów wieprzowych otrzymuje przeciętnie rolnik, a jaką część stanowią marże ubojni, przetwórców, pośredników i sieci handlowych? Jakie kontrole przewagi kontraktowej i nadmiernych marż przeprowadzono od 2024 r.?

Marża w poszczególnych ogniwach łańcucha dostaw nie jest prostą różnicą pomiędzy ceną producenta a ceną detaliczną, lecz odzwierciedla koszty i wartość

dodaną powstającą na kolejnych etapach, obejmujących m.in. przetwarzanie, magazynowanie, transport, dystrybucję, certyfikację czy działania marketingowe. W Polsce monitoring sytuacji rynkowej prowadzony jest za pośrednictwem Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej (ZSRIR), który gromadzi i udostępnia dane o cenach produktów rolno-spożywczych na kolejnych etapach obrotu, od producenta rolnego po handel detaliczny. System ten, funkcjonujący w oparciu o przepisy unijne, umożliwia analizę relacji cenowych i procesu transmisji cen w łańcuchu żywnościowym. Jednocześnie należy wskazać, że ZSRIR nie monitoruje bezpośrednio marż osiąganych przez poszczególne podmioty gospodarcze. Wprowadzenie pełnej transparentności marż na poziomie pojedynczych przedsiębiorstw napotykałoby istotne ograniczenia wynikające z konieczności ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. Informacje dotyczące struktury kosztów, polityki cenowej i rentowności stanowią dane wrażliwe z punktu widzenia konkurencyjności przedsiębiorców.

Organem, właściwym w sprawie kontroli i monitorowania sytuacji na rynkach rolnych w zakresie naruszania przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub ustawy o przewadze kontraktowej jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który podejmie adekwatne działania w ramach posiadanych kompetencji. Niezależnie od powyższego Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje wystąpienia do UOKIK dotyczące potrzeby przeprowadzenia analizy sytuacji na rynku, pod kątem np. zmowy cenowej albo stosowania innych niedozwolonych praktyk. W ostatnim czasie wniosek w takiej sprawie skierowany był do UOKIK w maju 2026 r.

Pyt. 10. Jaką pomoc rząd uruchomi w 2026 r. dla gospodarstw sprzedających świnie poniżej kosztów produkcji oraz czy powstanie fundusz stabilizacji dochodów producentów trzody chlewnej?

11. Czy rząd wprowadzi program odbudowy krajowego stada podstawowego, obejmujący wsparcie utrzymywania loch, produkcji prosiąt i gospodarstw prowadzących cykl zamknięty? Proszę podać budżet, harmonogram i docelową liczbę loch.

Obecnie trwają prace nad projektem uruchomienia programów pomocy dla producentów trzody chlewnej.

Pierwsza z projektowanych form wsparcia będzie skierowana do producentów rolnych dokonujących nabycia loszek hodowlanych. Planuje się, że pomoc w wysokości 2 tys. zł z tytułu nabycia loszki hodowlanej będzie wypłacana w dwóch ratach:

- I rata po nabyciu loszki, na podstawie przedłożonych dokumentów zakupu,
- II rata po upływie 8 miesięcy od dnia zakupu.

Drugą formą pomocy będzie skierowana do producentów rolnych posiadających lochy, które są lub zostaną wpisane do systemu identyfikacji i rejestracji zwierząt w ARiMR. Zakłada się wypłatę pomocy w wysokości 1 tys. zł do każdej zarejestrowanej lochy. Przedmiotowe instrumenty wsparcia będą realizowane w formule pomocy de minimis.

Projekt programu w formie aktu prawnego został wpisany do Wykazu Prac Rady Ministrów pod numerem RD 329 i zamieszczony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, gdzie możliwe jest śledzenie kolejnych etapów prac: <https://legislacja.rcl.gov.pl/>

Pyt. 12 Jakie środki w latach 2024–2026 przeznaczono na bioasekurację, odszkodowania i rekompensaty związane z ASF, ile gospodarstw otrzymało pomoc oraz jaki był średni czas oczekiwania na wypłatę?

W ramach Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027 (PWPR) wdrażana jest interwencja I.10.3 Inwestycje zapobiegające rozprzestrzenianiu się ASF. Wsparcie w ramach tej interwencji można uzyskać na inwestycje dotyczące bioasekuracji, w tym wykonanie ogrodzenia chlewni i zakup urządzeń służących bioasekuracji.

Przeprowadzono trzy nabory w latach 2023–2025, w których złożono łącznie 4 072 wnioski, odpowiednio:

- w naborze 2023 – 1 291 wniosków,
- w naborze 2024 – 1 459 wniosków,
- w naborze 2025 – 1 322 wniosków.

Oznacza to, że w latach 2024-2025 złożono 2781 wniosków o przyznanie pomocy.

Spośród wszystkich złożonych wniosków o przyznanie pomocy 1 728 zakończyło się zawarciem umowy na łączną kwotę 116 mln zł (wszystkie umowy zostały zawarte w latach 2024-2026).

Do chwili obecnej zrealizowano płatności na rzecz 1 017 beneficjentów na kwotę 59,5 mln zł.

W odniesieniu do postulatu dotyczącego czasu oczekiwania na wypłatę pomocy należy wskazać, że termin rozpatrzenia wniosku o przyznanie pomocy wynosi maksymalnie 5 miesięcy od zakończenia naboru, okres realizacji operacji może trwać do 24 miesięcy od dnia zawarcia umowy, a termin rozpatrzenia wniosku o płatność wynosi do 3 miesięcy od dnia jego złożenia, łączny okres od zakończenia naboru do wypłaty pomocy nie powinien przekroczyć 32 miesięcy.

Ponadto na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z dnia 27 stycznia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 187) wypłacano środki na bioasekurację oraz pomoc finansową dla producentów świń w związku z zakazem utrzymywania lub wprowadzania do gospodarstwa świń, w tym:

1) na bioasekurację

- 2024 r. wypłacono 111 822 321,47 zł – (6 851 wniosków)
- 2025 r. 180 977 298,42 zł – (9 324 wnioski)
- 2026 r. nie ogłoszono pomocy

2) na pomoc finansową dla producentów świń w związku z zakazem utrzymywania lub wprowadzania do gospodarstwa świń,

- 2024 r. 8 289 067,00 zł – (581 wniosków)
- 2025 r. 9 636 745,00 zł – (744 wnioski)

Ponadto poniżej przedstawione zostało zestawienie obejmujące środki w latach 2024–2026 przeznaczone na bioasekurację, odszkodowania i rekompensaty związane z ASF oraz liczbę gospodarstw, które otrzymały pomoc.

Rok realizacji	Liczba gospodarstw która otrzymała odszkodowania	Łączna kwota odszkodowań za zwierzęta (w zł.)	Wypłacone pozostałe rekompensaty (nagrody, zapomogi, itd.) (w zł.)
2023	62	9.361.813,69	32.158,64
2024	98	25.278.845,43	643.423.59
2025	30	7.129.990,22	49.448,64
2026*	0	0	0

*dane na dzień 24.08.2026 r.

Środki przeznaczone na wypłatę odszkodowań były pozyskiwane z rezerwy celowej oraz z budżetów wojewodów. Termin wypłaty odszkodowania uzależniony był od dostępności środków w budżecie właściwego powiatowego lekarza weterynarii. Wypłaty były realizowane niezwłocznie po otrzymaniu i zabezpieczeniu środków finansowych w jego budżecie.

W 2026 r odszkodowania zostaną wypłacone po uruchomieniu środków budżetowych z przekwalifikowanej opinią nr 363 Komisji Finansów Publicznych Sejmu RP rezerwy celowej poz. 18. Aktualnie zapotrzebowania na środki oraz wnioski o ich przyznanie są odpowiednio przygotowywane i składane z poziomu województw.

Pyt. 13. Czy rząd wprowadzi jednoznaczne oznaczanie kraju urodzenia, chowu, uboju i przetworzenia zwierzęcia również w gastronomii, żywieniu zbiorowym i produktach przetworzonych oraz zwiększy udział krajowej wieprzowiny w zamówieniach publicznych?

W art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności (1), ustanowiono obowiązek wskazania kraju lub miejsca pochodzenia na etykiecie mięsa objętego kodami Nomenklatury scalonej wymienionymi w załączniku XI do wymienionego rozporządzenia, tzn. świeżego schłodzonego lub zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu.

Zasady stosowania ww. rozporządzenia (UE) w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu, ustanawia rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1337/2013 (2), które harmonizuje tę kwestię na poziomie unijnym.

Zgodnie z art. 5 (etykietowanie mięsa) rozporządzenia wykonawczego Komisji UE nr 1337/2013 (2) możliwym sposobem znakowania pochodzenia np. mięsa wieprzowego przeznaczonego do dostarczenia konsumentowi końcowemu lub do zakładów żywienia zbiorowego, wskazującym na jednoczesne krajowe (np. polskie): urodzenie, chów i ubój zwierzęcia z którego pozyskano mięso - jest tylko określenie „Pochodzenie: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego)” (np. „Pochodzenie: Polska”), które jak stanowi art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia musi być w zadowalający sposób udowodnione właściwym organom przez podmiot.

Natomiast na bazie krajowych przepisów można dobrowolnie oznakować każdy artykuł rolno – spożywczy np. mięso wieprzowe, na każdym etapie jego obrotu, informacją PRODUKT POLSKI, respektując jednak kryteria i sposób graficznego oznakowania, uregulowane w poniższych przepisach krajowych.

Przepisy ustawy z 4 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (3), co do dobrowolnego znakowania środków spożywczych informacją PRODUKT POLSKI weszły w życie z dniem 1 stycznia 2017.

Przepisy te dają możliwość producentom, handlowcom i gastronomii wyróżniania na rynku artykułów rolno-spożywczych wyprodukowanych w Polsce i z polskich surowców, poprzez oznakowanie ich informacją PRODUKT POLSKI, także w formie jednolitego ustalonego w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2016 r. (4) znaku graficznego.

Stosownie do przepisu art. 7b ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (3) - oznakowanie „Produkt polski” może być zastosowane w odniesieniu do mięsa wieprzowego, jako do produktu nieprzetworzonego - jedynie w przypadku, gdy mięso to zostało pozyskane ze zwierząt urodzonych, chowanych i ubitych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z powyższym, jeżeli nawet jeden z etapów wytwarzania mięsa odbywałby się w kraju innym niż Polska (np. w Danii), wówczas oznakowanie mięsa informacją PRODUKT POLSKI jest niedopuszczalne.

Powyższy warunek - mięso pozyskane ze zwierząt urodzonych, chowanych i ubitych na terytorium Polski – musi być również spełniony, gdy mięso jest składnikiem produktu złożonego, oznakowanego informacją PRODUKT POLSKI.

Obecnie można, dobrowolnie oznakować informacją PRODUKT POLSKI potrawę (np. kotlet schabowy, gołąbki itd.) w gastronomii w sytuacji gdy jej składnikiem będzie mięso ze zwierząt urodzonych, chowanych i ubitych w Polsce.

Kryterium powyższego oznakowania PRODUKT POLSKI opiera się na definicji „produkcji podstawowej” z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 (5). Dlatego też w przypadku mięsa przyjęto, że informacja „PRODUKT POLSKI” może być stosowana tylko dla mięsa pochodzącego ze zwierząt wyhodowanych w Polsce (tj. tu urodzonych i chowanych). Określenie takiego kryterium miało przyczynić się do odbudowy polskiego pogłowia trzody chlewnej.

Logo znaku graficznego PRODUKT POLSKI można pobrać ze strony internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi <https://www.gov.pl/rolnictwo/produkt-polski> bezpłatnie. Na tej stronie znajdują się również wszystkie niezbędne informacje i regulacje prawne dotyczące znaku. Znakowanie PRODUKT POLSKI nie wymaga żadnej rejestracji.

Co do wprowadzenia przez rząd ewentualnego obowiązku znakowania pochodzenia mięsa w gastronomii, żywieniu zbiorowym i produktach przetworzonych, wobec istniejących już krajowych przepisów co do możliwości znakowania (ww. dobrowolne oznakowanie informacją PRODUKT POLSKI), Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi rozważając podjęcie ew. szerszych działań legislacyjnych, może je powziąć po

uprzednim przedłożeniu przez branżę/podmioty inicjujące wprowadzenie takiego obowiązku - materiałów przedstawiających ocenę wpływu tych projektów na sytuację ekonomiczną i konkurencyjność polskich przedsiębiorców (przetwórców mięsa/restauracji/zakładów żywienia zbiorowego), a także na konsumentów i producentów rolnych.

Pyt. 14-18 Dotyczące kompleksowej strategii dla sektora wieprzowiny, spadku pogłowia świń i planów jego odbudowy oraz podjętych działań.

Aktualnie trwają prace dotyczące założeń strategii rozwoju sektora produkcji zwierzęcej w Polsce. Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej - Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, realizuje zadanie „Założenia strategii rozwoju sektora produkcji zwierzęcej w Polsce – koordynacja debaty publicznej”. Celem tego zadania jest:

- opracowanie diagnozy uwarunkowań rozwoju sektora produkcji zwierzęcej w Polsce (rynkowych, regulacyjnych, środowiskowych i strukturalnych) wraz z identyfikacją kluczowych ograniczeń i czynników ryzyka,
- ocena adekwatności obecnych instrumentów wsparcia w ramach WPR oraz sformułowanie propozycji kierunków/interwencji w nowych ramach po 2027 r.,
- zdefiniowanie strategicznych dylematów rozwojowych sektora oraz przygotowanie wariantowych ścieżek rozwoju i polityki (scenariusze) wraz z kryteriami porównawczymi,
- koordynacja debaty publicznej: mapowanie interesariuszy, zebranie i synteza stanowisk, wypracowanie obszarów konsensusu i rozbieżności oraz przełożenie wniosków z konsultacji na warianty polityki.

Wynikiem będzie zestaw wariantów polityki (2–3 scenariusze) wraz z opisem konsekwencji, ryzyk wdrożeniowych oraz propozycją instrumentów (w tym w odniesieniu do ram WPR po 2027 r.).

Jednocześnie Komisja Europejska przyjęła w dniu 7 lipca 2026 r. dokument „Strategia dla produkcji zwierzęcej”, którego celem jest stworzenie

długoterminowych ram dla konkurencyjnego, odpornego i zrównoważonego sektora, przy uwzględnieniu różnorodności modeli produkcji w UE. Strategia ma zwiększyć przewidywalność, wspierać inwestycje i wzmacniać odporność sektora, a także ukierunkować odpowiednie wykorzystania WPR i innych instrumentów finansowych.

Trwa proces dotyczący analizy i ukierunkowania instrumentów wsparcia w ramach Wspólnej Polityki Rolnej po 2027 r. Sektor produkcji zwierzęcej będzie uwzględniany w tych pracach mając na uwadze definiowane potrzeby i wyzwania, w tym potrzebę wzmacniania i zachowania potencjału produkcyjnego rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego.

W wyborze instrumentów wsparcia będą brane pod uwagę m.in. przeprowadzony proces konsultacji, scenariusze zdefiniowane w pracach prowadzonych przez IERiGŻ w ramach przygotowania założeń do strategii rozwoju produkcji zwierzęcej w Polsce oraz przyjęta przez Komisję Europejską Strategia dla produkcji zwierzęcej.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi na bieżąco współpracuje z organizacjami branżowymi, które również opracowują Strategię rozwoju sektora wieprzowiny.

Dochodowość produkcji żywca wieprzowego charakteryzuje się bardzo dużą zmiennością w poszczególnych latach, która w znacznym stopniu jest determinowana cyklicznością produkcji. Wzrost dochodów gospodarstw rolnych wyspecjalizowanych w produkcji żywca wieprzowego występuje w warunkach wysokich cen skupu i ich korzystnej relacji do cen pasz. Spadek dochodów natomiast w okresie głębokich spadków cen skupu żywca wieprzowego i pogorszenia się wspomnianej relacji. Zmiany dochodowości produkcji żywca wieprzowego są w związku z tym determinowane cyklicznymi wahaniami pogłowia świń i cen skupu. Cykliczne wahania koniunkturalne oraz ogniska ASF pozostają głównymi obszarami ryzyka produkcyjnego i inwestycyjnego w krajowej branży mięsa wieprzowego.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Małgorzata Gromadzka
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

- (1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 ((Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18 z późn. zm.),
- (2) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu (Dz. Urz. UE L 335 str. 19 z dnia 14.12.2013 r.)
- (3) ustawa z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 13.12.2016, poz. 2007),
- (4) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie wzoru znaku graficznego zawierającego informację „Produkt polski” (Dz.U. z 2016 r. poz. 2148 z późn. zm.),
- (5) rozporządzenie (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.).

Załączniki:

1. Dane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dotyczące pogłowia świń (odpowiedź na pyt. 1 interpelacji)

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów